

Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság
Bhar.88/2016/6. szám

A Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Győrött, a 2017. június hó 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

végzést:

A magánlaksértés büntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2016. évi október hó 3. napján kihirdetett 3.Bf.140/2015/10. számú **ítéletét helybenhagyja.**

Indokolás

A Soproni Járásbíróság a 2015. február 24. napján megtartott tárgyalási határnapon kihirdetett B.107/2013/15/1. szám alatti ítéletével **vádlottat** az ellene magánlaksértés büntette [1978. évi IV. tv. 176.§ (2) bekezdés d) pont] miatt emelt vád alól felmentette, a magánlaksértés szabálysértése [1999.évi LXIX. tv. 139.§ (1) bekezdés] miatti eljárást megszüntette.

Az ítélettel szemben az ügyész által a bűnösség megállapítása és megrovás intézkedés alkalmazása érdekében bejelentett fellebbezést elbírálva a Győri Törvényszék a 2016. október 3. napján megtartott nyilvános ülésen kihirdetett 3.Bf.140/2015/10. számú ítéletével megváltoztatta a járásbíróság ítéletét és megállapította **vádlott** bűnösségét 1 rb. magánlaksértés büntetében [1978. évi IV. tv. 176. § (2) bekezdés d) pont] és ezért megrovásban részesítette.

A másodfokú bíróság ítéletével szemben a bűnösséget megállapító rendelkezésre figyelemmel nyílt meg a fellebbezés lehetősége a Be. 386.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a harmadfokú bírósághoz. **vádlott** és meghatalmazott védője a Be. 367/A. § (3) bekezdésében biztosított törvényes határidőn belül felmentés érdekében jelentették be jogorvoslati kérelmüket. A fellebbezés írásbeli indokolásában az 1978. évi IV. tv. 137.§ 13.) pontja és a 2/2000. Büntető Jogegységi határozat rendelkezései alapján vitatták a cselekmény csoportosan elkövetettként történő minősítését, hangsúlyozva azt, hogy a Soproni Járási Ügyészség a nyomozást a Be. 190.§ (1) bekezdés b) pontja szerint - bűncselekmény hiányában - szüntette meg U.A., V.Á., S.J., N.P. és N.Cs. gyanúsítottakkal

szemben. Hangsúlyozták, hogy a bírósági eljárásban tanúként kihallgatott alkalmazottak tekintetében a tettesi, illetőleg részesi elkövetői alakzat, amely szükségszerű feltétele a csoportos elkövetésnek nem volt megállapítható, velük szemben vádemelés nem történt, így amennyiben a cselekményt **vádlott** elkövette, törvényi tényállási elem - csoportos elkövetés - hiányában a magánlaksértés büntette a terhére nem róható. Így a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatása, a magánlaksértés szabálysértésének megszüntetése mellett a magánlaksértés büntette miatt ellene emelt vád alól történő felmentése indokolt

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a Bf.301/2016/1. számú átiratában a jogorvoslati kérelem alaptalanságára hivatkozva a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az eljárási szabályok betartása mellett lefolytatott bírósági eljárásban meghozott ítéleti tényállás megalapozott, az az iratok tartalma alapján annyiban szorul kiegészítésre, hogy az ingatlan bekerített és a vádlott társai a házba való bemenetel jogszerűségét illetően tévedésben voltak. A bírósági eseti döntésekben is megnyilvánuló ítélkezési gyakorlatra hivatkozással emelte ki, hogy a csoportos elkövetéshez, mint minősítő körülményhez fűzött súlyosabb jogkövetkezmény alkalmazható abban az esetben is, ha olyan személy is részt vesz az elkövetésben, akinek büntethetőségi akadály - például kóros elmeállapot - miatt kizárt a büntethetősége. A vádlott, függetlenül attól, hogy alkalmazottai nem tudták, hogy a házba való bemenetelük jogellenes volt - tettesként, a csoport tagjaként - felelősségre vonható, mivel tisztában volt a cselekménye jogellenességével és a csoportban történő elkövetéssel is. Hivatkozott arra, hogy a nyomozást megszüntető határozat nem bír anyagi kötőerővel, a vádelv keretein belül lehetősége van a bíróságnak eltérő jogcím megállapítására.

A harmadfokú nyilvános ülésen a védő perbeszédében fenntartotta - tartalmát és irányát tekintve - a jogorvoslati kérelmét, azt annyiban egészítette ki, hogy megítélése szerint megalapozatlan az ítéleti tényállás, mivel a sértett részéről konkrét, címzett jognyilatkozat, felszólítás az ingatlanról történő távozásra a munkásokkal szemben nem hangzott el, az ingatlanba történő bemenetel pedig nem volt jogellenes. Konkrét, erre irányuló felszólítás hiányában a kizárólag szándékosan elkövethető magánlaksértés nem valósul meg, a vádlott tudata azt nem fogta át, hogy a jogosult akarata ellenére cselekedett volna. Erre is figyelemmel indítványozta a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a vádlott magánlaksértés büntettének vádja alól történő felmentését és a szabálysértési eljárás megszüntetését.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a harmadfokú nyilvános ülésen változatlan formában

tartotta fenn az átiratban írtakat.

Vádlott a sértett először megtett tanúvallomását kiemelve csatlakozott védőjéhez.

Az ítélet tábla a Be. 387.§ (1) bekezdése alapján - függetlenül attól, hogy ki fellebbezett - a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- illetve másodfokú eljárást teljes terjedelmében bírálta felül. Megállapította, hogy az eljárás bíróságok betartották a büntető perrendtartási rendelkezéseket, az első - illetőleg másodfokú ítéletek hatályon kívül helyezését maga után vonó abszolút, illetőleg relatív eljárási szabálysértés nem történt. A bíróság fogatosította **vádlott**, továbbá **sértett**, a nyomozás megszüntetésével érintett **V.Á., S.J., N.Cs.**, illetve **1. tanú** és **2. tanú** - a sértett házastársa - tanúkenti kihallgatását, a szükséges okirati bizonyítékokat is a bizonyítás részévé tette. A beszerzett bizonyítékok logika szabályainak megfelelő mérlegelést követően megállapított elsőfokú ítéleti tényállást a törvényszék a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjának helyes alkalmazásával egészítette ki az iratok tartalma alapján a sértett házastársa által a személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítása és jogkövetkezményei iránt indított polgári perben meghozott jogerős ítéleti megállapításokkal, illetve a sértett bíróság által is elfogadott vallomásával.

A harmadfokú bírósági eljárásban bizonyításnak helye nincs, az ítélet tábla ezen eljárásban meghozott határozatát arra a tényállásra alapítja, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletét meghozta. Amennyiben ez a tényállás megalapozatlan és az iratok alapján a helyes tényállás megállapítható, helye van a tényállás hivatalból történő kiegészítésének, helyesbítésének.

Az iratok alapján az ítélet tábla a Be. 388.§ (1) és (2) bekezdése szerint annyiban egészíti ki az ítéleti tényállást, hogy a ...szám alatti ingatlan bekerített volt.

A fenti kiegészítéssel az első- és a másodfokú bíróságok ítéleteivel megállapított tényállás megalapozott és a harmadfokú eljárás során is irányadó volt.

A megállapított tényállásból megalapozott következtetést vont le a törvényszék **vádlott** büntetőjogi felelősségére és a terhére rótt bűncselekmény minősítése is megfelelt az elkövetés idején hatályos 1978. évi IV. tv. 176.§ (2) bekezdés d) pontja szerinti rendelkezéseknek. Arra vonatkozóan a

járásbíróság ítéletének jogi indokolása is helyesen utalt, hogy a sértettet az ingatlan zavartalan birtoklásához fűződő joga, a házi jog megillette, az iratok tartama alapján a felújítási munkák során is lakott volt a családi ház, abban a sértett, a házastársa, illetve a gyermeke életvitelszerűen lakott.

Nem osztotta az ítélőtábla a meghatalmazott védő harmadfokú nyilvános ülésen az ítéleti tényállás megalapozatlansága körében kiegészített álláspontját, a bizonyítékok helyes és logikus mérlegelésén alapult azon tényállásbeli megállapítás, hogy **sértett** a vádlott által is hallottan őt és a munkatársait is távozásra szólította fel.

A magánlaksértés elkövetés időpontjában hatályos 1999. évi LXIX. tv. 139.§ (1) bekezdésében meghatározott szabálysértését a csoportos elkövetés bűncselekményi szintre emeli az 1978. évi IV. tv. 176.§ (2) bekezdés d) pontja alapján és ugyanezen törvényi tényállási elemeket tartalmazza az elbíráláskor hatályos 2012. évi C. tv. 221.§ (2) bekezdés d) pontja, a büntetési tétel felső határának változtatása nélkül.

A csoportos elkövetés megállapításának nem feltétele - ahogy erre a törvényszék ítéletének indokolásában megalapozottan hivatkozott -, hogy a csoportban részt vevő három személy mindegyike büntethető legyen, illetőleg az, hogy valamennyiükkel szemben vádemelésre kerüljön sor. Amennyiben a büntetőjogi felelősségre vonás akadályát jelentő, az 1978. évi IV. tv. 22.§-ában foglalt valamely büntethetőséget kizáró ok áll fenn valamely elkövető vonatkozásában, az a cselekmény csoportosan elkövetettként történő minősítését nem érinti a büntetőjogilag felelősségre vonható terhelttel szemben.

A fellebbviteli főügyészség megalapozottan hivatkozott arra, hogy a járási ügyészség nyomozást megszüntető határozatának nincs anyagi jogereje. Bár a bíróság azt nem állapíthatja meg, hogy az abban megjelölt gyanúsított bűncselekményt követett el, azonban a megszüntetés jogcímének bíróság általi megváltoztatására lehetőség van. A másodfokú bíróság ítéletének indokolása e tekintetben helyesbítésre szorul, ugyanis egyezően a fellebbviteli főügyészi okfejtéssel, határozottan megállapítandó az elfogadott bizonyítékokból, hogy a vádlott munkatársai nem voltak tisztában cselekményük jogellenességével, azzal, hogy a sértett őket távozásra szólította fel, kizárólag a vádlott utasítására cselekedtek. Erre figyelemmel **U.A., V.Á., S.J., N.P. és N.Cs.** az 1978. évi IV. tv. 27.§ (1) bekezdése alapján - ténybeli tévedés címén - nem volt felelősségre vonható. **vádlott** ugyanakkor tisztában volt a cselekménye jogellenességével, azzal, hogy a sértett lakásába, illetőleg

az ahhoz tartozó bekerített helyre **sértett** akarata ellenére, a felszólítása után maradt benn és tudatában volt annak is, hogy a cselekményét öt munkatársával viszi végbe, így maradéktalanul megvalósította az 1978. évi IV.tv. 176.§ (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő és büntetendő magánlaksértés büntettének törvényi tényállási elemeit.

A másodfokú bíróság a büntetéskiszabási körülmények helyes értékelése mellett jutott arra a következtetésre, hogy az elbírálás időpontjában a vádlottal szemben a legenyhébb intézkedés alkalmazása elégséges.

Az ítéletábra ezért a törvényszék ítéletét a Be. 393.§ (2) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen a Be. 397.§ alapján helybenhagyta.

Győr, 2017. június 20. napján

**dr. Kovács Tamás sk. a
tanács elnöke**

**dr. Jasku Ildikó sk.
előadó bíró**

**dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
bíró**

Záradék

A Győri Törvényszék 2016. október 3. napján kelt 3.Bf.140/2015/10. számú ítélete ezzel a végzéssel 2017. június 20. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2017. június 20. napján

**dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke**